

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Leto 2009/2010

Številka 2

Junij 2010

Izide, ko se nabere dovolj prispevkov

MRAVLJINČEK

Za kaj se sploh gre

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane. Izhaja, ko se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 8.6.2010.

Urednik: Sebastijan Kerše
Risar: Miha Berčič

Naslov uredništva: Društvo tabornikov Rod Črnega mrava, Rožičeva 1a, 1000 Ljubljana, s pripisom: »Za Mravljinčka«

E-pošta: rcmlj@rutka.net

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

V zraku že vse diši po pomladi, kaj pomladi, najavljajo se že poletni vonji, saj jih poznate – očiščen zrak po nevihti, vonj po vodi, tabornem ognju, ... Tudi ostalo je že precej poletno, temperature, recimo... No, in ker je poletje tu, je bil skrajni čas, da smo se prebudili iz pomladanske zaspanosti in naredili tegale Mravljinčka.

V njem bo za vsakega nekaj – predstavili so se Eko sončki, Netopirji in Pridne mravlje, pišemo o GIZ in TAT, pa tudi babi Lenka ni pozabila na svoj prispevek.

In kaj bomo počeli poleti? Neumno vprašanje, ker verjetno že odštevate dneve do taborjenja...

Risal Klemen, vod Spretnih mravlje

Kaj je novega na Brezi

Robinzonova kočica Breza gre naprej s časom

Zaradi sprememb v okolju se veliko ljudi na svetu obrača k izkoriščanju obnovljivih virov energije, ki imajo manj škodljivih posledic. S pomočjo svetovnega spleta si privrženci zlahka izmenjujejo zamisli, kako na domiselne načine pridobivati energijo iz virov, ki so na razpolago vsem: sonce, veter, vodni tok, plimovanje, gnilobni plini, lesni ostanki in tako naprej. Glavna pot do zadostne količine energije pa je varčevanje in spreminjanje objestnih navad vseh Zemljanov.

Kako deluje?

Lopaticice vetrnice (iz cevi za kanalizacijo) so nameščene na os koračnega motorja (iz starega tiskalnika). Električni tok polni manjši 12-voltni svinčev akumulator (iz računalniških napajalnikov). Regulator (sestavljeno doma iz starih elektronskih komponent) odklopi polnjenje, ko je akumulator poln. Na regulatorju se nahaja tudi merilnik polnilnega toka in napetosti baterije. Na akumulator je priključena varčna lučka nad kuhinjskim pultom (od zadnja osvetlitev LCD monitorja).

Akumulator potrebuje okoli 100 ur vetra, da se napolni. Lučka deluje kakih 7 ur, preden se izprazni.

Naslednji projekt: Pridobivanje elektrike neposredno iz toplote štedilnika. Glavni sestavni del te naprave je Peltierjev člen, ki ga vgrajujejo v 12V hladilne torbe. Če ima kdo kakšno viška...

Foto: Mitov arhiv

Feštival

Dobili smo se na tržnici Moste in se z avtobusom odpeljali v mesto. Sprehodili smo se čez center in prišli v Tivoli. Tam se je odvijal taborniški feštival. Bilo je veliko različnih delavnic. Videli smo živo kačo, se klinčkali, ločevali odpadke, šli v gasilski avto, se pogovarjali z vojaki, ... Ampak ni bilo vse super. Najbolj "butast" se nam je zdel lov na lisico. Bil je zeeelooo kratek in za nagrado smo dobili vrečo za smeti! (ki pa nam je na koncu prišla kar prav ...). Ko se je feštival zaključil smo se odpravili na Rožnik in sodelovali v akciji Očistimo Slovenijo.

Čisto na koncu smo šli še na sladoled v Kresničko, kamor so nas prišli iskat starši. Bilo je zelo zabavno =)

Meta

Foto: Arhiv voda Eko sončki

GIZ

AKCIJA!

Sranje! Skoraj sem stopila na močerada. Tega nekako ni bilo v današnjem planu.

Začenja se gozdovniški izziv, preizkus, med katerim moraš v gozdu preživeti 24 ur, si postaviti bivak, zakuriti ogenj, izdelati žlico, splesti vrv... Vse samo ob pomoči noža, kresila in piksne, v kateri si lahko skuhaš čaj. Odmislim močerada in se zaženem navzgor, v klanec, da bi neprijetnemu terenu navkljub našla dobro mesto za bivak.

Po nekaj metrih naletim na nekakšno vdolbino v hribu. Super, zdaj se bom lahko lotila dela. Ko na kup navlečem že skoraj pol gozda, se spravim nad velik hlod, od katerega hočem na vsak način odlomiti vejo. Veja se končno prelomi, jaz pa ostanem brez opore in se zavalim nekaj metrov po hribu navzdol. Le kaj mi je tega treba? Potrudim se in vstanem iz robid, v katere sem se nekoliko zapletla, ter se odpravim raziskovat še višje ležečo okolico mojega prostora za bivak. Na poti naletim na kos lubja. Nato še enega in še na dva. Ko se jih nabere že čeden kupček se končno odločim, da bodo za streho mojega enokapnega bivaka ravno pravšnji. Vseh težav in zapletov pri spravljanju drevesnih pokrival navzdol po hribu raje ne bi opisovala, da o različnih mravljiščih, hroščih in vsemu okoli lazečemu niti ne razpravljam. Ko nesrečni bivak, sestavljen iz slemena, palic in kosov lubja končno stoji, napol prekrit s suhim listjem, se odločim, da je za nekaj minut dovolj. Pobašem vrečko in se odpravim do kraja, kjer bi skoraj prišlo do bližnjega srečanja z močeradom, tam si poiščem malo tete mete, regratovih cvetov in podobnih zelenih neumnosti ter napolnim vrečko z vodo, da si bom lahko zgoraj pripravila čaj. Na poti nazaj gor mi vrečka seveda počí. Super, kaj naj drugega rečem? Preostalo vodo zlijem v konzervo, v vrečko pa nabašem vso nabrano zelenjavo.

Ko se ravno spravim na cufanje brezovega lubja, da bom v ognjišču, ograjenem s kamni lahko zakurila, od nekje tam daleč spodaj zaslišim klic: »TAAJAAA! TAAAAAAJJAAAAAAA!« David ali pa Denis, druge izbire ni. Verjetno sta se ustrašila, da sem padla v potok, saj me ni nikjer videti. Odgovorim z glasnim JA!? In takoj dobim naslednje vprašanje: »A SI TM GOR?« Ne, zakaj vprašaš? Glasno seveda zopet odgovorim JA!, Nazaj dobim še en OKEJ! In nato spet tišina. Še malo zmedeno pogledam navzdol, nato pa, ko obrnem vse žepe in najdem kresilo, z njim tudi zakurim ogenj. Komaj se plamenčki dobro razvijejo, za sabo zaslišim pokanje vej in nek pogovor o strešni kritini Bramac. Jasno, 'komisija' je prišla na ogled. Poleg Davida in Denisa je zraven tudi Nika, ki zaradi poškodovanega prsta ni mogla na preizkus. Ogledajo si me kot neko naravno čudo, slikajo vse skupaj, nato pa izginejo naprej.

Ura je šele tri popoldne, časa je torej še več kot dovolj. Ko se ogenj dobro razgori se odpravim po naslednjo porcijo listja in medtem, ko jo iz nahrbtnika stresam na bivak, očitno zagrabim eno primerno besno oso, ki me piči v dlan. Roko nekaj časa samo presenečeno gledam, nato pa se spomnim na nekaj poslednjih kapljic hladne vode iz potoka, ki so še ostale v vrečki. Zdaj se znajdem pred problemom: z golo roko si ne upam več seči v nahrbtnik, bivak pa moram dodatno prekriti z listjem, saj v primeru, da tisto grmenje tam nad mano resnično pomeni dež, samo lubje morda ne bo dovolj. Tega se potem lotim tako, da listje zgolj stresam iz nahrbtnika, kar se izkaže za težjo nalogo, kot bi si človek mislil, a na koncu mi je uspelo – bivak je bil prekrit z listjem. Zdaj mi torej manjkajo samo še odbojnik toplote, vrv in žlica. Odbojnik toplote je v končni obliki izgledal precej drugače kot v začetni, vendar vseh načinov, na katere se je uspel podreti pač nisem preštela. Važno je, da je na koncu stal. Pa pika.

GIZ

Saj sedaj mi manjka pa samo še žlica. In vrv seveda. Za oboje je materiala v okolici več kot preveč. Najprej se lotim žlice. Ko dobim neko deščico, s katero sem vsaj približno zadovoljna, nabere še nekaj robid, da bom lahko spletla vrv. V tem času se oblakovje, ki je godrnjalo že okoli treh ali štirih, začne ponovno oglašati. Tokrat glasneje. In glasneje. In me vedno bolj spravlja ob živce. Okoli osmih se odločim, da imam tega dovolj, se zbašem v bivak, da bi šla spat, odtekmujem rundo v skovikanju s sovo in zaspim. In čez eno uro se nepričakovano zbudim iz neznanega razloga. No, ko bolje prisluhnem mi razlog postane znan, bližajo se mi v pogovor zapletene osebe. Kdo neki? Mislím, da posebej odgovarjati na to vprašanje ne rabim. Kaj dosti več komentarjev kot ob prejšnjem obisku ne dobim, kmalu se odpravijo naprej. Jaz pa nazaj. Spat namreč. Zbudila sem se na približno eno uro, dokler enkrat vmes ogenj ni hotel spet lepo znova oživetiti iz žerjavice. Zato sem mu kake pol ure, povsem po tihem pela različne, predvsem taborniške pesmice. Nato se je zopet oglasila sova. Tekmovali sva v skovikanju, dokler se ni vmešal neki tretji ptič. Jasno, priložnost sem takoj pograbila in šla nazaj spat.

Ko se je okrog petih začelo daniti, sem dokončala žlico in spletla vrv, ki sem jo vmes malo khm, zapletla, čeprav je na koncu vseeno držala, podrla bivak in čakala. Čakala, da ugasne ogenj, ki me je grel celo noč in mi v hlače izžgal prezračevalnike. Ko je končno umrl sem vstala, zapustila svoje taborišče in se črna kot dimnikar vrnila v naš tabor. Preživela sem. In naredila sem GIZ!

Taja

MRAVLJINČEK

Stran 8

TAT – Tečaji Aktivnega Taborništva

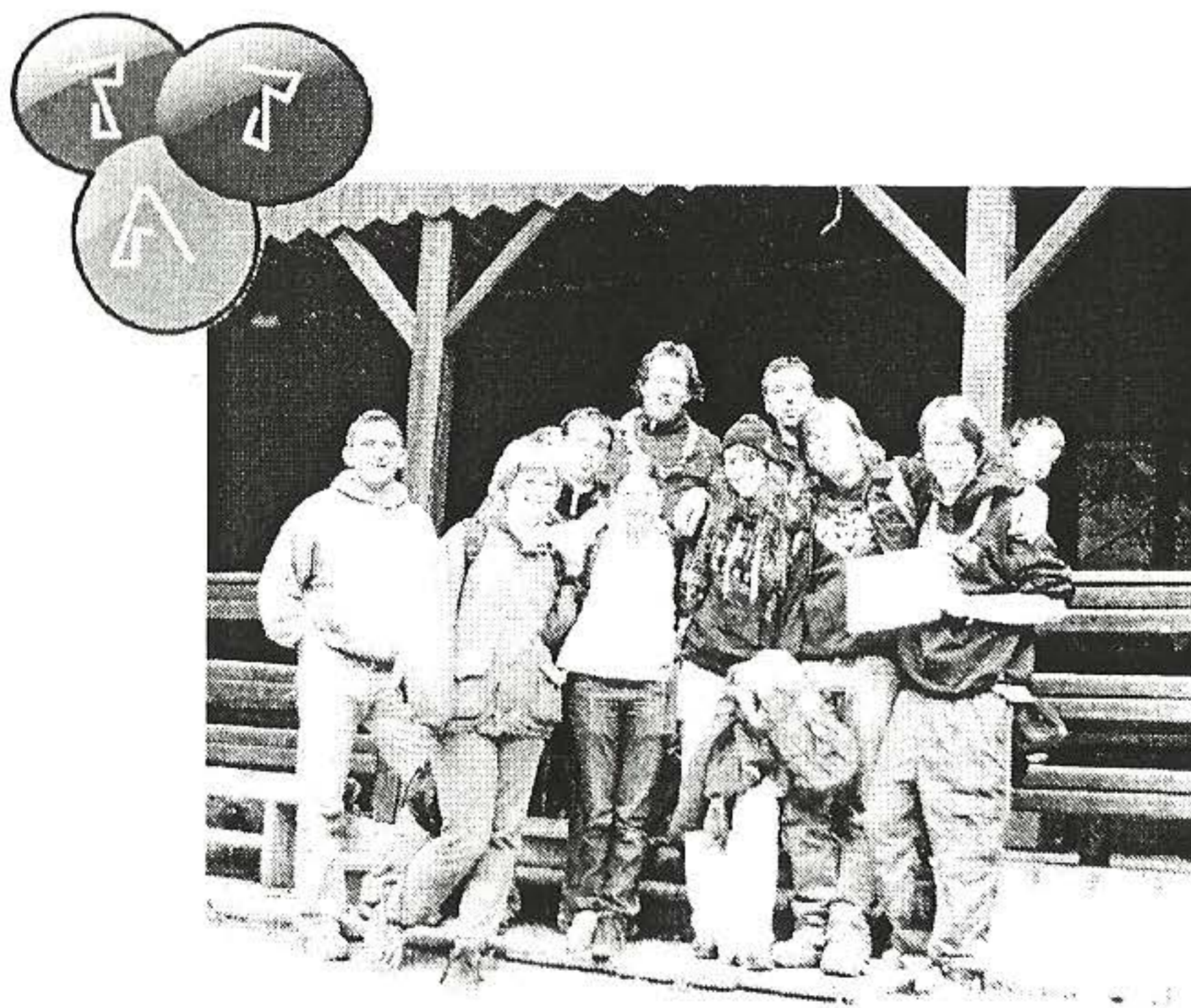
V taborniškem letu 08/09 smo ponovno začeli z verigo izobraževalnih tečajev za tiste tabornike, ki naj bi v prihodnosti prevzemali aktivne vloge in vodili rod. Program je sestavljen iz treh poglavij, in sicer:

- Taborniške spretnosti in avantura;
- Jaz in taborniki, poznavanje taborniške organizaciji in vlog;
- Notranja narava, spoznavanje sebe in drugih in osebna rast.

Zadnji, tretji tečaj je potekal v skavtski hišici pri Grosuplju od 19. do 21. marca 2010. Udeleženci so prišli do tja s pomočjo nočne orientacije. Nastale so zelo dobre skice terena, vadili smo vrisovanje KT, sledile so delavnice o idealnem vodniku in stilih vodenja ter simulacija vodovega srečanja z video analizo. Pri Poti v Kano smo predelali tretji postanek, 'Vsak človek je edinstven'.

Naši mladi taborniki so imeli možnost učenja preživetvenih spretnosti tudi na Gozdovniškem izzivu, ki se je zgodil konec aprila na Klivniku.

Mito

*TAT 2, Mačkovec pri Postojni, 13.-15.11. 2009,
Foto: Mitov arhiv*

MRAVLJINČEK

Stran 9

Predstavitev voda Netopirji

VODNIK: Miha Mauricio

ŠT. ČLANOV: 11

STATUS: Medvedki in Čebelice

Na naslednja vprašanja : IME in PRIMEK, Starost, Koliko časa si že pri tabornikih?, Ali greš na tabor?, Kaj ti je pri tabornikih najbolj všeč, Koliko časa boš še tabornik?, Kaj bi rad počel na vodovih sestankih?.... so odgovorili tako:

ANŽE Anžič, 9 let. Na tabor ne grem, ker grem na morje. Pri tabornikih mi je najbolj všeč, ko se igramo skrivalnice. Pri tabornikih bom še 2 leti. Na vodovih sestankih bi se rad igral.

LIA Hribernik, 10 let. Tabornica sem 1 leto. Na tabor grem, zaradi tega ker gre tudi Eva. Najbolj mi je všeč tabor. Koliko časa bom pri tabornikih ne vem. Na vodovih sestankih si želim, da bi bili zunaj in se šli Lov na lisico.

ANDRAŽ Hočevar, 10 let. Tabornik sem že 1 leto in pol. Na tabor ne grem, ker grem na morje. Pri tabornikih mi je najbolj všeč ogenj. Ne vem koliko časa bom še tabornik. Na vodovih sestankih bi se igral taborniške igre.

LOVRO Pavlič, 10 let. Tabornik sem 1 leto. Na tabor ne grem, ker ne grem. Najbolj mi je všeč, ko kurimo ogenj. Ne vem koliko časa bom še pri tabornikih. Na sestankih bi bil rad zunaj in se igral.

NIK Škaljak, 10 let. Pri tabornikih sem 1 leto in pol. Ne vem še, če bom šel na tabor. Pri tabornikih mi je najbolj všeč ogenj. Ne vem, koliko časa bom še tabornik. Na vodovih sestankih bi rad kuril ogenj.

Predstavitev voda Netopirji

NELI Kustec Levičar. Tabornica sem že 3 leta. Grem na tabor zato, ker mi je všeč. Pri tabornikih mi je najbolj všeč tabor. Koliko časa bom še pri tabornikih še ne vem. Na vodovih sestankih bi se rada igrala taborniške igre.

EVA Gračanin, 10 let. Pri Črnih mravah sem 2 leti. Na tabor grem, zato ker bo tam tudi Lia. Najbolj mi je všeč tabor. Tabornica bom še 10 let. Na vodovih sestankih želim, da bi se pogovarjali.

Ostalih žal ni bilo na vodovem sestanku. Netopirji so še: Dora Adamič, Ajda Tkavc, Enja Hribernik in Janja Resnik Ličen.

Foto: arhiv voda Netopirji

Eko Sončki

Smo eko sončki in smo najmlajši vod v rodu. Stari smo 7 in 8 let. Prvič smo se srečali enkrat jeseni in od takrat se vsak teden dobimo in se gremo taborniške stvari. Do zdaj smo se naučili (vsaj ;) 3 vozle: ambulantnega, osmico in napenjalnega, pa tudi vrzni in kavbojski nam ne delata težav.

Saj so vozli v redu, ampak ogenj je boljši. Postavljali smo ga do zdaj samo enkrat, ampak ga nismo prižgali, ker smo bili sredi naselja. Postavili smo ga tako, da smo najprej nabrali majhne in velike palice in jih nato zložili v obliki piramide, še prej pa smo okoli tega prostorčka postavili kamne. Tako smo dobili ognjišče.

Šli smo se tudi kratak lov na lisico, učili smo se gledati na kompas, spoznali smo zemljevid, ...

Zelo radi smo pri tabornikih, ker gremo ven, se učimo vozle, postavljamo ogenj, se veliko igramo. Najrajši se gremo skrivanje v temi, lov na lisico, lisica kaj rada ješ, ...

Lara, Tia, Ula, Klemen in Ana (:

5 prijateljev se je zapodilo po hribu navzgor. Zajček, veverica, srnjak, sovica in lisička so iz gozda stopili na obsijano jaso. Po več dneh dežja je končno posijalo sonce in zaradi njega so na plan pokukale mnoge živali. Od vsepovsod so se oglašali ptiči, drevesa so razprla svoje popke in rožice so razprle cvetove. nekje v daljavi je glasno žuborel potok, a ni mogel prikriti veselega smeha prijateljev.

»Gremo se loviti!« je zaklical srnjak in lisička se je že zapodila za njim. prav kmalu so se jima pridružili tudi drugi in razposajeno so se preganjali zdaj po travniku zdaj po gozdu.

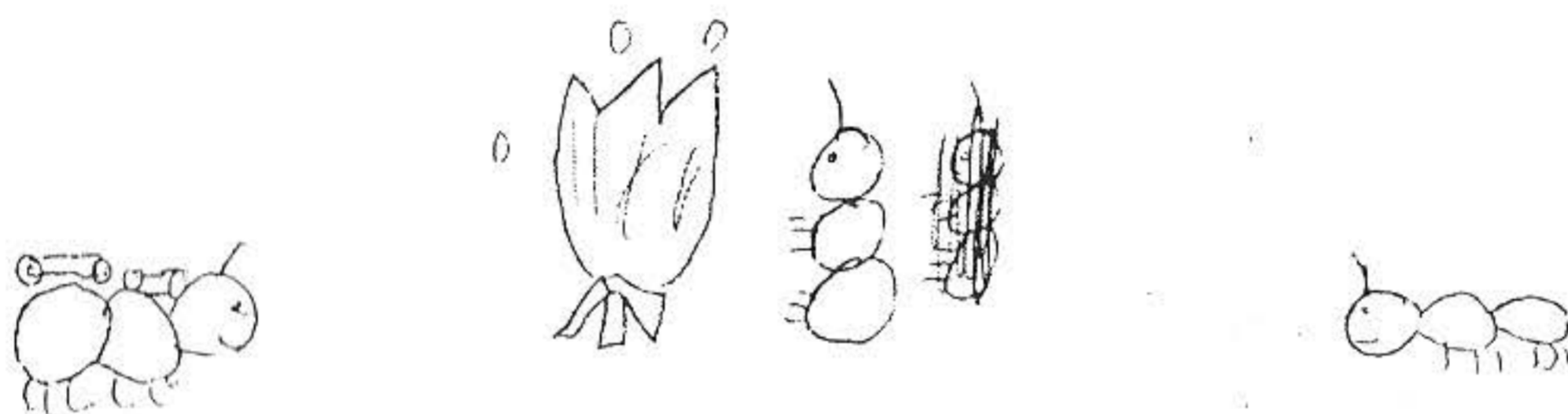
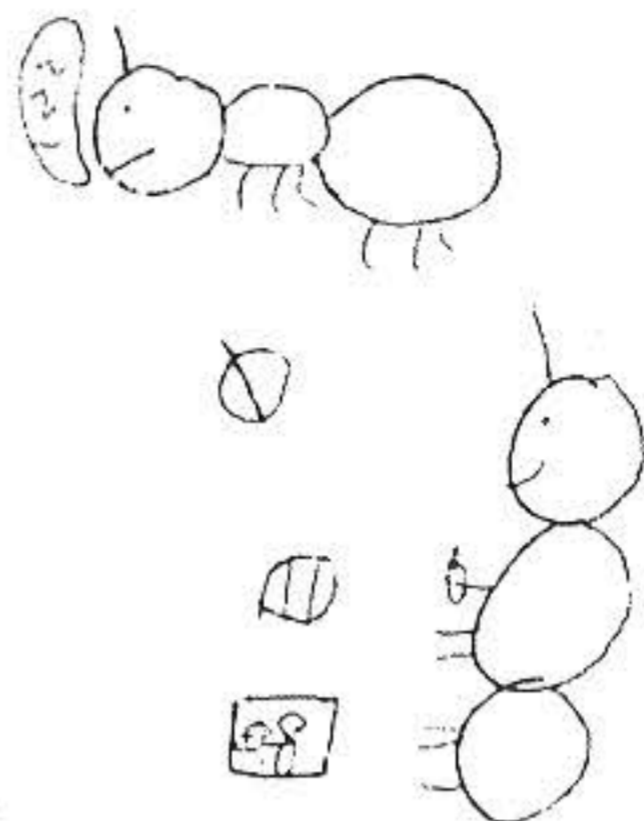
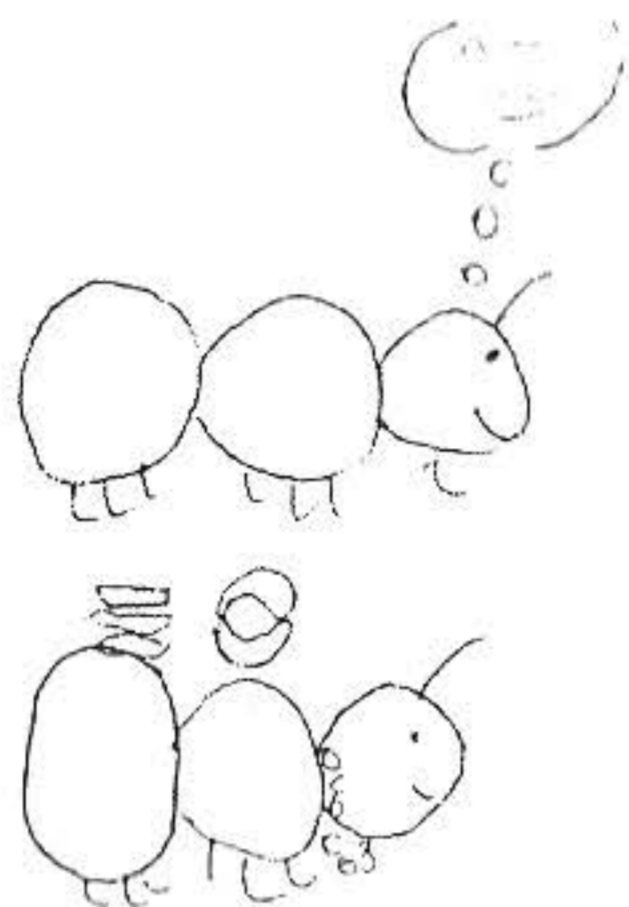
V igri so zašli prav na rob gozda, ki je bil zraven manjšega mesta. Zagledali so ekološki otok, vendar je kar nekaj smeti ležalo okoli smetnjakov.

»To moramo pospraviti.« Po koncu so se zapodili nazaj v gozd. Veseli da so vsaj malo pomagali Zemlji so se odpravili domov.

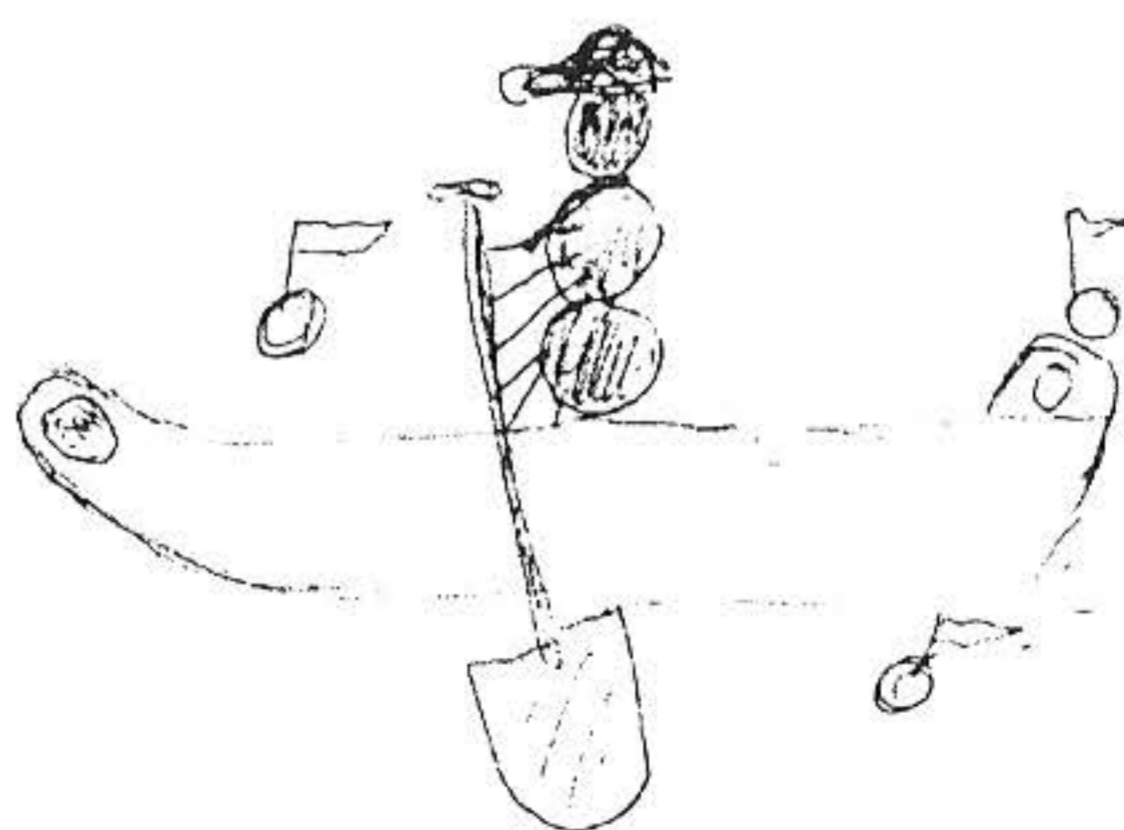
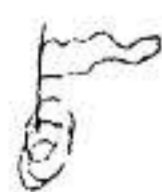
»To so pravi sončki,« je zapela sinička.

»Ja, eko sončki,« se je strinjal jež.

Spretne mravlje

Risala Gaja, vod Spretne mravlje

Risal Simon, vod Spretne mravlje

Babi Lenka je povedala – Pomlad je tu!

Dragi moji mravljinici – spet sem tu, prav tako kot pomlad. Ona je prišla z velikimi koraki, jaz pa bolj z majhnimi. Kot vidite, sem se skozi dolgo in s snegom bogato obloženo zimo uspešno prebila. Rekreacije je bilo mnogo, saj je bilo v sneg spremenjene vode v vsej zimi, če bi jo postavili pokonci, kar za 1,5 m. In jaz sem kidala in kidala, da sem bila včasih kar pošteno utrujena.

Kar naenkrat še v marcu, je bilo v gozdu polno teloha, zvončkov, trobentic in vijolic, na vrbovju so se srebrile mačice, na travnikih smo hiteli nabirat regrat za spomladansko solato. Po vrtovih so najhitrejši vrtnarji zavrteli kosilnice nad lepo zeleno travo, zasadili v zemljo lopate in vile in posejali prvo solato in redkvice. Ptiči so se že davno sredi marca poženili, par dni po Veliki noči v začetku aprila so začela zeleneti v gozdovih drevesa – najprej gabri, pa svetlozelene bukve, nato hrasti, breze, trepetlike in še in še. Zacvetele so smreke in borovci in vsi nesrečniki, ki so alergični na cvetni prah, so hiteli brisati nosove in polniti žepe z robci. Nevšečnosti se bodo še nadaljevale, ko bodo zacvetele še trave! Regrat je pozlatil travnike z milijoni živo rumenih cvetov, ki so se pa kar hitro spremenili v morje lučk, ki jih je tako prijetno pihati naokrog.

V počitniškem tednu pred 1. majem sta Denis in David zbrala nekaj taborniških navdušencev iz našega in še nekaterih rodov, da so se na Klivniku spopadli z GlZ-om – precej zahtevno preizkušnjo za preživetje v naravi. Nekaj jih je uspešno opravilo, drugi pa bodo spet poizkusili prihodnjič in verjetno uspeli – saj to le ni samo mačji kašelj.

Pri Črnih mravah pa se je zgodilo nekaj zelo lepega in prisrčnega. Uganite, kaj! Saj nekateri že veste: poroka je bila – čisto taprava – ne le taka začasna, kakor kdaj na kakšnem taboru. V soboto, 8. maja, sta Jana in Rok zavozlala svojo družinico najprej v Črni vasi na Barju, nato pa še na Polževem na Dolenjskem.

Babi Lenka je povedala – Pomlad je tu!

Poleg svoje prelepe mamice je bila mala Brina prava zvezdica večera. Kot na vsaki poroki se je dobro jedlo in pilo, pa plesalo in zabavalo. Taborniki smo zapeli himno Črnega mrava, pa še ono o medvedkih in čebelicah. Ja, pozabila sem povedat, da je bila »zvezda« dneva tudi moja 18 let stara Katra – avto, ki je bila glavno prevozno sredstvo za ženina in nevesto. Prelepo okrašena z belimi in rdečimi čopki, z ropotajočimi konzervami, ki so se vlekle za njo in obveznim napisom – PRAVKAR POROČENA – je vzbujala smeh in potrditev – da, to je bil ob vsem dogajanju pravi štos! In meni se ta štos še vedno dogaja in me spravlja vsak dan znova v dobro voljo, ker je na zadnji šipi Katre še vedno poročni napis...

Po prelepi poročni nedelji nas je pa zajelo veliko deževje. Marsikoga je čisto potrla in zapeljalo v depresijo, drugim so se zbudile različne bolečine v rokah, kolenih, hrbtenici in kolkih. Vsi smo komaj čakali, da se nas vreme usmili, da bomo spet normalno zaživali.

No, pa smo le dočakali. Luna se debeli, žabe veselo regljajo, prvi mladi ptički so se že izlegli, ježek, ki je nekje prezimil, ponoči spet prihaja na vrt in hrustlja mačje briketke, polže in ogrce. Tudi jaz sem malo oživela – preštihala vrt in posadila paradižnike in fižol, pa radič in solato.

V prihodnjih 14 dneh se bodo pa dogajala še prijetna srečanja s sošolci in s taborniki. Komaj čakam! Upam, da tudi vi. In tako se bomo zadnjo majsko soboto spet zbrali pri naši gozdni hišici Brezi pod Jančami, da udarimo dobro žurko.

Upam, da vas nisem preveč utrudila s svojim dolgoveznim pripovedovanjem – pač ne znam drugače.

Imejte se lepo in se vidimo!

Vaša babi Lenka – Črna skvo

Strip

Letos se bomo taborniki rodu Črnega mrava in rodu Podkovani krap tabora udeležili skupaj, osrednji prostor dogajanja bo ob jezeru Klivnik pri Ilirski Bistrici.

Taborjenje se bo odvijalo od 3. do 11. julija, GG bodo imeli pa pohod od 30. junija do 3. julija.

Pridi, bo fiiiiiiiiino!!!!

 Optiprint

Optiprint d.o.o., Kardeljeva Ploščad 17, 1000 Ljubljana

Najcenejše barvno printanje, digitalni tisk in vezava v Sloveniji!

Najem barvnih multifunkcijskih tiskalnikov od 50€ mesečno z neomejeno porabo barv (kartuš) in vključenim servisom!

www.optiprint.si, 01 6203 493, 070 737 101, info@optiprint.si

MRAVLJINČEK

Stran 16